

Can Rovira

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carretera N- 340, km. 1235 - Camí de can Rovira
Emplaçament
Alçada: A la sortida del poble en direcció a l'Ordal, al costat de la deixalleria
220m

Coordenades:

Latitud: 41.38223
Longitud: 1.92477
UTM Est (X): 410095
UTM Nord (Y): 4581747

Classificació

Número de fitxa 08295-541
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL 7585-I / 09/07/1986 / DOGC 25/03/1987
Número inventari IPA 19385
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 000600100DF18A
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dt., 02/05/2017 - 02:00

Descripció

Masia aïllada amb pati tancat i formada per diversos cossos adossats que li confereixen una planta irregular. L'edifici principal és rectangular, amb la coberta de teula àrab de dues vessants i està distribuït en planta baixa, pis i golfes. La façana principal, orientada al sud-est, presenta obertures rectangulars amb els emmarcaments reformats. El portal d'accés, però, és d'arc rebaixat. Adossat a l'extrem de migdia hi ha un volum de planta rectangular d'un sol nivell, cobert per una terrassa delimitada amb una balaustrada d'obra. La resta de cossos que formen part del conjunt són rectangulars, amb les cobertes de teula àrab de dues vessants i distribuïts en planta baixa i pis. Destaca, a l'extrem de tramuntana del conjunt, el celler. L'accés al pati es fa mitjançant un gran portal d'arc rebaixat bastit en pedra, protegit per un voladís de teula àrab de dues aigües. La construcció presenta els paraments arrebossats i pintats.

Observacions:

Al costat del portal d'accés al pati, i integrat dins del mur que fa de tanca, destaca un carreu de pedra de grans dimensions amb un escut central gravat. Tot i que tant al catàleg de béns del Pla General d'Ordenació del municipi de Vallirana (1987) com a l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (1988) l'edifici apareix denominat com can Mas, mai ha estat conegut popularment amb aquest nom. La denominació prové del fet que una pubilla de la nissaga dels Rovira es va casar amb un membre de la família Mas de Molins de Rei, on acabaren residint. El matrimoni, tot i tenir un 30% dels terrenys de Vallirana (sobretot al centre urbà), només passaven temporades a can Rovira, on hi tenien uns masovers instal·lats tot l'any.

Història

La primera referència documental relacionada amb la masia la trobem en el fogatge de l'any 1533, fet per Joan Campderròs. Antoni Rovira figura com un dels onze caps de casa del poble. Entre els anys 1590-94, la masia és propietat d'en Jaume Rovira, que també posseïa altres finques. La de can Rovira era força extensa i comprenia terrenys al centre del poble i en algunes urbanitzacions. La masia del Xipreret i la de cal Jep depenien d'ella també. Posteriorment, en un document de l'any 1735 que dóna compte de les cases de Vallirana sota la jurisdicció de l'hospital d'Olesa, apareix "Can Rovira". Finalment, també apareix en el cadastre de l'any 1749. Tenim notícia que durant la guerra del Francès (any 1808), la masia va ser saquejada juntament amb d'altres masies de la zona. L'actual conjunt arquitectònic és força més modern i està bastit a cavall dels segles XIX i XX. Des de finals del segle XIX i fins a mitjans dels anys 90 del segle XX, l'edifici va ser la seu de la companyia d'aigües del municipi, essent-ne el primer propietari en Salvador Rovira i Batlle. Més endavant, un cop aprovat el servei de distribució d'aigua canalitzada a les cases de Vallirana, el propietari de la masia era en Josep Mas Barbera. Posteriorment, el seu fill Salvador Mas Rovira funda l'empresa Agua Potable Casa Rovira-Aguas de Vallirana l'any 1976. Finalment, l'any 1994 l'empresa compra els terrenys de l'antic polvorí del carrer Conca de Tremp, i s'hi trasllada a principis de l'any 1995.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VALLIRANA (1987). Pla General d'Ordenació del municipi de Vallirana. Vallirana: [Inèdit], p. 50 (Fitxa V-10, n° 364). AMICS DE VALLIRANA (2007). La Vallirana del segle XX. Imatges i Memòria. Vallirana: Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, p. 41-42, 54. ASSOCIACIÓ D'AMICS DE VALLIRANA (2015). "14. Can Rovira". Viure Vallirana, revista d'informació municipal n°

57, p. 15. ASSOCIACIÓ AMICS DE VALLIRANA (1998). Vallirana. Barcelona: Viena, Columna, p. 27. ESTEVES, Albert (1998). Vallirana. Baix Llobregat. Guia del patrimoni històric i artístic. Molins de Rei: Centre d'estudis i divulgació del patrimoni (CEDIP), p. 22-23. [Http://www.vallirana.cat/ca/patrimoni-masiesicapelles10](http://www.vallirana.cat/ca/patrimoni-masiesicapelles10) (Consulta: 02-05-2017). [Http://www.poblesdecatalunya.cat/element.php?e=405](http://www.poblesdecatalunya.cat/element.php?e=405) (Consulta: 02-05-2017). IPA (1988). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Vallirana. Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya [inèdit]. OLLÉ, Francesc (2016). Vallirana, poble d'aigua. Vallirana: Amics de Vallirana, p. 84-85. RICH LLORENS, Judit (2015). Inventari del Patrimoni Cultural de Vallirana. Treball de pràctiques UAB / Ajuntament de Vallirana. ROIG LLORT, Anna; SIMÓ TARRAGÓ, Manuel (2001). Sant Mateu de Vallirana 150 anys: història i vida d'un poble i d'una parròquia (1851-2001). Vallirana: Parròquia de Sant Mateu, p. 13. SAURET I CATASUS, Jaume; GONZÁLEZ MORENO-NAVARRO, Manuel (1989). Vallirana. Dades històriques (904-1900). Homes, fets i gents. Vallirana: Amics de Vallirana, p. 12-14, 82.

